

Sygn. akt IV K 893/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący : SSR Radosław Lorenc

Protokolant : Alicja Wojciechowska

przy udziale Prokuratora Grażyny Sapielhy

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 29 kwietnia 2015 r., 21 września 2015 r., 28 stycznia 2016 r., 06 września 2016 r. sprawy

H. W.

ur. (...) w S.

s. R. a i M. z domu K.

oskarżonego o to, że:

1. S. S. oraz ustalonym nieletnim dokonał kradzieży z włamaniem do domu skąd po uprzednim podważeniu drzwi balkonowych zabrał w celu przywłaszczenia telefon komórkowy marki Samsung Galaxy Jong, telefon marki Nokia, konsolę PSP marki Sony, biżuterię wykonaną ze złota i piersiówkę wykonaną ze srebra o łącznej wartości 10650 zł, czym działał na szkodę M. G. (1), **tj. o czyn z art.279§ 1 kk**

2. W dniu 12 marca 2014 roku w S. przy ul. (...) usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do domu poprzez podważenie drzwi werandy lecz zamierzonego celu nie osiągnął gdyż został spłoszony przez właściciela posesji, czym działał na szkodę B. W. oraz (...) SA **tj. o czyn z art. 13§1 kk w z w. z art. 279§ 1 kk**

3. W dniu 12 marca 2014 roku w S. przy ul. (...) usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do pojazdu m-ki C. o nr rej. (...) poprzez podważenie drzwi i schowków w pojeździe lecz zamierzonego celu nie osiągnął gdyż w pojeździe nie było przedmiotów wartościowych, czym działał na szkodę B. W. oraz (...) SA **tj. o czyn z art. 13§ 1 kk w zw. z art. 279§1 kk**

4. W dniu 12 marca 2014 roku w S. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do mieszkania skąd po uprzednim wypchnięciu ramy okiennej pomieszczenia piwnicznego zabrał biżuterię, portfel z zawartością pieniędzy, iPoda 8 GB, aparatu fotograficznego wraz z obiektywem, zegarka, projektora multimedialnego marki OPTOMA, karty debetowej wydanej przez PEKAO S. A. na nazwisko P. U., legitymacji ZUS, dowodu osobistego oraz prawa jazdy na nazwisko U. P., o **łącznej wartości 4139zł, czym działał na szkodę U. i J. P. oraz (...) S.A. tj. o czyn z art.279§1kk w zb. z art. 275§1kk w zb. z art. 276kk w zw.z art 11§2kk**

5. w dniu 14 lutego 2014 roku w S. przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z A. S. oraz M. M. (2) dokonał kradzieży z włamaniem do budynku mieszkalnego skąd po uprzednim wypchnięciu okna zabrał pieniądze, alkohol oraz biżuterię o łącznej wartości 3495,75zł czym działał na szkodę A. Ł. (1) **tj. o czyn z art.279§ 1 kk**

6. w dniu 03 marca 2014 roku w S. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do domu skąd po uprzednim podważeniu drzwi wejściowych budynku zabrał mienie w postaci laptopa marki HP 500, aparatu fotograficznego marki Nikon, biżuterii o łącznej wartości 4900zł, czym działał na szkodę S. N. **tj. o czyn z art.279§ 1 kk**

7. w dniu 17 marca 2014 roku w S. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do domu skąd po uprzednim wyważeniu drzwi balkonowych zabrał mienie w postaci pieniądze, telewizor marki S., telewizor marki LG o łącznej wartości 3000zł czym działał na szkodę R. M.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

8. w dniu 11 kwietnia 2014 roku w S. przy ul. (...) z altany na terenie działki nr (...) dokonał kradzieży mienia w postaci biżuterii złotej, pieniędzy, aparatu fotograficznego marki Fuji Film o łącznej wartości 1000 zł czym działał na szkodę G. C.

tj. o czyn z art.278 § 1 kk

9. w dniu 19 marca 2014r w S. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do domu skąd po uprzednim wyważeniu okna zabrał pieniądze, złotą biżuterię, aparat fotograficzny marki Olympus, laptopa marki Asus oraz telefon komórkowy marki Nokia o łącznej wartości 10100 zł, czym działał na szkodę J. B.,

tj . o czyn z art.279 § 1 kk

orzeka

I uznaje oskarżonego H. W. za winnego popełnienia czynów opisanych w zarzutach od 1 do 3 i od 5 do 7 oraz 9 z tą zmianą, iż przyjmuje, że w wyniku czynu 1 dokonał on przywłaszczenia mienia w postaci dwóch telefonów komórkowych marki Samsung Galaxy Jong i Nokia należących do (...) Sp. z o.o. oraz konsoli PSP marki Sony, biżuterii wykonanej ze złota należących do M. G. (2), to jest mienia o łącznej wartości 10.350 złotych

oraz przyjmując, iż czyny te stanowią ciąg przestępstw, o którym mowa w art. 91 § 1 kk i za przestępstwa te na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 14 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II uznaje oskarżonego H. W. za winnego popełnienia czynu opisanego w zarzucie 4 i na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

III uznaje oskarżonego H. W. za winnego popełnienia czynu opisanego w zarzucie 8 i za przestępstwo to na podstawie art. 278 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV na podstawie art. 91 § 2 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 kk łączy orzeczone w punkcie I , II i III wyroku kary pozbawienia wolności i wymierza H. W. karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

V na podstawie art. 46 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 kk zasądza od oskarżonego H. W. w związku z czynem 8 na rzecz G. C. tytułem obowiązku naprawienia szkody kwotę 300 (trzystu) złotych;

VI na podstawie art. 63 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 kk na poczet orzeczonej w punkcie IV wyroku kary łącznej zalicza okres zatrzymania oskarżonego w dniu 11 kwietnia 2014 r.

VII na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania, w tym wymierza mu opłatę od kary w kwocie 300 (trzystu) złotych;

VIII zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Ł. D. kwotę 1033,20 (jednego tysiąca trzydziestu trzech złotych i dwudziestu groszy) tytułem kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu sądowym, na które to składa się opłata za czynności adwokata podwyższona o stawkę podatku od towarów i usług.

Sygn. akt IV K 893/14

UZASADNIENIE

H. W. wraz ze swoimi znajomymi: A. S., S. S. oraz P. R. postanowili dokonać włamania, aby zdobyć w ten sposób środki pieniężne. W dniu 7 lutego 2014r. udali się w tym celu na osiedle domów jednorodzinnych nieopodal jeziora G. w S. i tam zdecydowali się włamać do domu, mieszczącego się przy ul. (...). Był on własnością M. G. (2). A. S., S. S. i P. R. stanęli na czatach, zaś H. W. udał się na tył domu, gdzie przy pomocy znalezionej siekiery podważył drzwi balkonowe i dzięki temu dostał się do wnętrza domu, po spenetrowaniu którego zabrał dwa telefony komórkowe marki Samsung Galaxy Jong i Nokia należące do (...) Sp. z o.o., której prezesem zarządu jest właściciel domu oraz konsolę PSP marki Sony i biżuterię wykonaną ze złota, należące do M. G. (2). Mienie to stanowiło wartość 10.350 zł. Skradzioną konsolę H. W. wyrzucił do śmietnika, stwierdzając że nie działa, natomiast telefony sprzedał w lombardzie przy Pl. (...), a A. S. sprzedał biżuterię.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego, k. 64 – 65, 134 – 140, 217, 361,
- zeznania M. G. (2), k. 3 – 4, 431 – 433,
- dokumentacja z (...) S.A., k. 436-450,
- umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, k. 451-459.

H. W. w dniu 14 lutego 2014r. udał się po raz kolejny w okolice jeziora G., tym razem z A. S. oraz drugim znajomym - M. M. (2). Postanowili oni wspólnie dokonać włamania do domu A. Ł. (1), znajdującego się przy ul. (...) w S., co też uczynili. Tym razem H. W. czekał w samochodzie, którym wszyscy trzej przyjechali, M. M. (2) stał na czatach, a A. S., po uprzednim wypchnięciu okna, przedostał się do domu, skąd wyniósł pieniądze, alkohol oraz biżuterię w postaci złotej obrączki o łącznej wysokości 3 495, 75 zł. Po tym włamaniu wymienieni mężczyźni pojechali do centrum miasta, gdzie sprzedali ukradzioną obrączkę.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego, k. 64 – 65, 134 – 140, 217, 361,
- zeznania A. Ł. (2), k. 363 - 364, 385,

W dniu 3 marca 2014r. H. W. udał się na ul. (...) w S., gdzie znajdował się dom, będący własnością S. N.. W celu dostania się do tego domu H. W. metalowym prętem podważył drzwi wejściowe. Następnie zabrał z niego rzeczy w postaci laptopa marki HP 500, aparatu fotograficznego marki Nikon oraz biżuterii o łącznej wartości 4 900 zł. Przedmioty te H. W. sprzedał następnie w lombardzie.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego, k. 64 – 65, 134 – 140, 217, 361,
- zeznania S. N., k. 147 – 149, 365,

W dniu 12 marca 2014r. H. W. pojechał na ulicę (...) w S.. Na tej ulicy pod numerem 13 znajdowała się posesja, należąca do B. W.. H. W. wszedł na teren tej posesji i zauważył tam stojący pojazd typu C. o numerze rejestracyjnym (...). Podważył drzwi do niego, co umożliwiło mu dostanie się do jego wnętrza. Następnie wyłamał drzwiczki do schowków w pojeździe. Gdy okazało się, że nie ma tam żadnych wartościowych rzeczy, H. W. skierował się na taras stojącego na posesji domu i próbował się do niego dostać poprzez podważenie drzwi werandy za pomocą widel i śrubokręta. B. W. oraz jej mąż w tym samym czasie byli w domu. W pewnym momencie kobietę zaniepokoił hałas dochodzący z werandy, w związku z czym poszła sprawdzić co tam się dzieje. Zauważyła tam H. W., próbującego dostać się do jej domu, co spowodowało, że H. W. uciekł się z posesji.

Tego samego dnia wszedł na teren posesji przy ul. (...). Stał tam dom, w którym mieszkali U. i M. P. wraz z synem J. P., który jednocześnie był właścicielem domu. H. W. widział, że na posesji obecni są małżonkowie P., jednak mimo tego nie zrezygnował z zamiaru włamania się do domu. Do jego wnętrza dostał się przez okno w pomieszczeniu piwnicznym, wypychając w nim ramę okienną. Zabrał stamtąd biżuterię i portfel z zawartością pieniędzy należące do U. P. oraz iPod 8 GB, aparat fotograficzny wraz z obiektywem, zegarek i projektor multimedialny marki OPTIMA należące do J. P., wszystko o łącznej wartości 4139zł, jak również dokumenty w postaci karty debetowej wydanej przez (...) S.A. na nazwisko P. U., legitymacji ZUS, dowodu osobistego oraz prawa jazdy na nazwisko U. P.. Od razu po tej kradzieży H. W. udał się do centrum miasta, by sprzedać skradzione przedmioty. Aparat fotograficzny sprzedał w lombardzie, projektor oddał A. S., by ten go sprzedał, zaś zegarek sprzedał innemu swojemu znajomemu.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego, k. 64 – 65, 134 – 140, 217, 361, 363,
- zeznania B. W., k.67, 363,
- zeznania U. P., k. 77 – 78, 364,
- zeznania J. P., k. 81v, 98, 364

W dniu 17 marca 2014r. H. W. pojechał na ul. (...). Pod numerem (...)znajdował się tam należący do R. M. dom wolnostojący. H. W. udał się na jego tył i tam metalowym prętem podważył drzwi balkonowe, przez które udało mu się wejść do wnętrza domu, skąd zabrał pieniądze, telewizor marki Samsung oraz telewizor marki LG o łącznej wartości 3 000 zł. Pojechał następnie do lombardu, gdzie sprzedał skradzione telewizory.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego, k. 64 – 65, 134 – 140, 217, 361,
- zeznania R. M., k. 168 – 169, 364 – 365,

W dniu 19 marca 2014r. przy ul. (...), gdzie znajdował się dom J. B., H. W. metalowym prętem wyważył okno w tym domu, co umożliwiło mu dostanie się do jego wnętrza i zabranie z niego pieniędzy, złotej biżuterii, aparatu fotograficznego marki Olympus, laptopa marki Asus oraz telefonu komórkowego marki Nokia o łącznej wartości 10.100 zł. Laptop został przez niego następnie sprzedany w lombardzie.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego, k. 64 – 65, 134 – 140, 217, 361,
- zeznania J. B., k. 221 – 222, częściowo k. 362 – 363,

W dniu 11 kwietnia 2014r. H. W. pojechał na teren ogrodów działkowych przy ul. (...) w S.. Zauważył tam, że w altanie na terenie działki nr (...) jest otwarte okno, przez które bez problemów wszedł do środka. Znajdowały się tam między

innymi należące do G. C. rzeczy w postaci: biżuterii złotej, pieniędzy oraz aparatu fotograficznego marki F. (...) o łącznej wartości 1.000 zł, które zostały przez H. W. zabrane.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego, k. 64 – 65, 134 – 140, 217, 361,

- zeznania G. C., k. 187 – 188, 402 – 403.

Wymienione wyżej osoby, po zorientowaniu się, że zostały okradzione, złożyły na Policji zawiadomienia o popełnieniu na ich szkodę przestępstwa przez nieznanego sprawcę, w związku z czym policja podjęła czynności, w wyniku których w dniu 11 kwietnia 2014r. H. W. ujęto. Zarówno przy nim, jak i w użytkowanym przez niego samochodzie, znaleziono część skradzionych w opisany wyżej sposób rzeczy.

Dowód:

- protokół zatrzymania i przeszukania osoby, k. 51 – 54

- protokół przeszukania, k. 57 – 59,

H. W. ma 20 lat, w czasie popełniania zarzuconych mu czynów, miał skończone 17 lat. Jest bezdzietnym kawalerem. Ma wykształcenie podstawowe. Nie uczy się, nie pracuje. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Dotychczas był jeden raz karany sędownie wyrokiem Sądu Rentowego (...)w S. z dnia 8 lipca 2014 r. za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k. 64, 361,

- karta karna, k. 285,

- odpis wyroku, k. 288,

- dane osobopoznawcze, k. 132 – 133,

- wykaz dowodów rzeczowych, k. 293.

Przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym H. W. przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów, wyjaśniając, iż w dniu 1 lutego otrzymał przepustkę z (...) w K.. Jak podał, nie miał pieniędzy, w związku z czym z kolegami A. S., S. S. i P. R. postanowili włamać się do jakiegoś domu i po raz pierwszy w tym celu pojechali na osiedle domów jednorodzinnych w rejonie Jeziora G., gdzie włamali się wspólnie do domu przy ul. (...). Wskazał też jak wyglądał podział ról między nimi podczas włamywania się do tego domu. Opisał również późniejsze sytuacje, w których sam, czy też wspólnie z A. S. oraz M. M. (2) (w tym przypadku też opisał podział ról) dokonywał kolejnych włamań w innych miejscach, czy też próbował to zrobić. W swoich wyjaśnieniach wskazał na sposób, w jaki udało mu się dostać do okradzionych domów, czy też pojazdu przy ul. (...) w S. oraz altany przy ul. (...). Oprócz tego scharakteryzował mienie przez niego skradzione i opisał, co następnie z nim zrobił.

Nas rozprawie głównej potwierdził swoje sprawstwo w zakresie zarzucanych mu czynów i podtrzymał treść złożonych wcześniej wyjaśnień.

Sąd zważył, co następuje:

Dokonując analizy całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd doszedł do jednoznacznego przekonania, iż oskarżony H. W. jest sprawcą wszystkich zarzucanych mu przestępstw. Już w trakcie postępowania przygotowawczego przyznał się do ich popełnienia i złożył wyjaśnienia, w których w sposób wewnętrznie spójny

i logiczny opisał okoliczności zdarzenia. Wyjaśnienia oskarżonego znajdują przy tym potwierdzenie w uznanych za wiarygodne zeznaniach świadków przesłuchanych w niniejszej sprawie, a w szczególności pokrzywdzonych, jak również w zebranej w sprawie dokumentacji.

Z tych też względów wyjaśnieniom H. W. Sąd dał wiarę i oparł na nich swoje ustalenia odnośnie przebiegu poszczególnych przestępstw.

Sąd nie znalazł podstaw dla zakwestionowania zeznań złożonych w sprawie przez pokrzywdzonych: G. C., J. B., B. W., A. Ł. (1), U. P., J. P., R. M., S. N. oraz M. D., którzy w swoich zeznaniach opisali w szczególności sposób, w jaki sprawca dostał się, czy też próbował się dostać do należących do nich domów oraz samochodu – w przypadku B. W. i wskazali przedmioty, które na skutek przestępstwa utracili. Opowiedzieli oni jedynie o zaobserwowanych przez siebie okolicznościach i nie ma żadnych podstaw dla przyjęcia, aby zeznawali w sposób nieprawdziwy tym bardziej, iż oskarżony jest dla nich osobą zupełnie obcą i nie mieli w związku z tym żadnego powodu, aby zeznawać nieprawdę. Świadkowie ci oszacowali również wartość skradzionych im przedmiotów, przy czym w przypadku J. B., wskazana przez niego na etapie postępowania sądowego wartość biżuterii w ocenie Sądu została znacząco zawyżona, ponadto wymieniał on więcej rzeczy wchodzących w jej skład, aniżeli w postępowaniu przygotowawczym, przy czym nie wykazał tego w żaden sposób, poprzez przedłożenie dokumentów, które potwierdziłyby, że podawana przez niego na rozprawie wartość jest prawdziwa. W związku z tym Sąd przyjął, że prawdziwe były pierwotne twierdzenia pokrzywdzonego odnośnie skradzionego mu mienia i jego wartości, pozostawiając opis popełnionego na jego szkodę czynu w niezmienionym kształcie. Nie wpłynęło to jednak na wiarygodność jego zeznań w pozostałym zakresie. Ponadto zeznania B. W. oraz J. P., jak i M. G. (2) (zeznania tego ostatniego będą omówione poniżej) dostarczyły sądowi informacji odnośnie tego, że byli oni ubezpieczeni w firmach odpowiednio: (...) S.A. i wspomniane firmy ubezpieczeniowe w związku ze zdarzeniem wypłaciły im odszkodowania, w związku z czym należał również im przyznać status pokrzywdzonych.

Jeśli chodzi o zeznania M. G. (2), złożone na rozprawie głównej, Sąd na ich podstawie spośród skradzionych mu przez H. W. rzeczy wyeliminował srebrną piersiówkę o wartości 300 złotych , albowiem świadek ostatecznie podał, że nie jest w stanie stwierdzić, czy została mu ona wówczas skradziona, czy też mu zaginęła wśród licznych sprzętów w domu. Ponadto zeznania pokrzywdzonego dostarczyły Sądowi informacji odnośnie własności skradzionych z jego domu telefonów komórkowych, które jak się okazało nie należały do niego, jak pierwotnie przyjął prokurator, a do (...) sp. z o.o., której M. G. (2) jest prezesem, co potwierdzają także dokumenty złożone w trakcie postępowania sądowego przez ww.

Sąd też wskazuje, że niewielkie rozbieżności odnośnie rodzaju skradzionych rzeczy między zeznaniami pokrzywdzonych, a tym, co wyjaśnił H. W. co nie podważają wiarygodności jego wyjaśnień, jak również zeznań wymienionych pokrzywdzonych. Zdaniem Sądu wynikają one z wielości przestępstw jakich w krótkim czasie dopuścił się oskarżony (trzeba pamiętać, że H. W. przyznał się do dokonania włamań także w innych miejscach, które nie są wskazane w zarzutach, a co do których toczyły się odrębne postępowania). Naturalne jest, że w takiej sytuacji oskarżony mógł po prostu nie pamiętać wszystkich detali tych włamań, jak również nieznacznie mylić jedne z drugimi, w związku z czym Sąd ustalając w jakiej ilości i co zostało skradzione poszczególnym pokrzywdzonym opierał się w głównej mierze na ich zeznaniach.

Sąd nie znalazł również podstaw do odmówienia wiarygodności pozostałym dowodom zebranym w aktach sprawy, a więc przede wszystkim dowodom z dokumentów, które zostały wszak sporządzone zgodnie z obowiązującymi procedurami, w sposób fachowy i przez osoby do tego upoważnione, nikt też nie zgłaszał zastrzeżeń co do ich wiarygodności.

Wobec faktu, iż ustalenie stanu faktycznego w niniejszej sprawie nie narażało większych trudności, zaś ani oskarżony, ani też inne osoby nie kwestionowały wiarygodności zebranych w sprawie dowodów, które nie wzbudziły również zastrzeżeń Sądu, bardziej szczegółowe omówienie wszystkich dowodów nie było konieczne.

Skoro więc H. W. w dniu 07 lutego 2014 roku w S. przy ul. (...) wspólnie i porozumieniu z A. S., S. S. oraz ustalonym nieletnim dokonał kradzieży z włamaniem do domu skąd po uprzednim podważeniu drzwi balkonowych zabrał w celu przywłaszczenia telefon komórkowy marki Samsung Galaxy Jong, telefon marki Nokia, konsolę PSP marki Sony, biżuterię wykonaną ze złota, to swoim zachowaniem wyczerpał wszelkie znamiona występku opisanego w art. 279 § 1 kk i popełnienie takiego czynu należało mu przypisać.

W tym miejscu Sąd wskazuje, iż z przyczyn podanych wyżej należało zmienić zaproponowany przez oskarżyciela publicznego opis tego czynu poprzez wyeliminowanie w nim z zakresu skradzionych przez oskarżonego rzeczy srebrnej piersiówki, jak również wskazanie właściwego podmiotu jako właściciela skradzionych telefonów komórkowych. Ponadto po podliczeniu wszystkich składników utraconego przez M. G. (2) wskutek kradzieży mienia suma jego wartości powinna wynosić 10 350 zł, a nie 10 650 zł, jak wskazał w zarzucie prokurator, w związku z czym również w tej części sąd dokonał modyfikacji opisu czynu.

Natomiast jeżeli w dniu 12 marca 2014 roku w S. przy ul. (...) usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do domu poprzez podważenie drzwi werandy lecz zamierzonego celu nie osiągnął gdyż został spłoszony przez właściciela posesji, czym działał na szkodę B. W. oraz (...) S.A., to należy mu przypisać sprawstwo czynu z art. 13§1 kk w z w. z art. 279§ 1 kk

Podobnie jego zachowanie, polegające na tym, że w dniu 12 marca 2014 roku w S. przy ul. (...) usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do pojazdu m-ki C. o nr rej. (...) poprzez podważenie drzwi i schowków w pojeździe lecz zamierzonego celu nie osiągnął gdyż w pojeździe nie było przedmiotów wartościowych, czym działał na szkodę B. W. oraz (...) SA wypełniało znamiona czynu z art. 13§ 1 kk w zw. z art. 279§1 kk

Oprócz tego, skoro w dniu 14 lutego 2014 roku w S. przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z A. S. oraz M. M. (2) dokonał kradzieży z włamaniem do budynku mieszkalnego skąd po uprzednim wypchnięciu okna zabrał pieniądze, alkohol oraz biżuterię o łącznej wartości 3495,75zł czym działał na szkodę A. Ł. (2), po raz kolejny popełnił przestępstwo z art.279 § 1 kk.

Również w dniu 03 marca 2014 roku w S. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do domu skąd po uprzednim podważeniu drzwi wejściowych budynku zabrał mienie w postaci laptopa marki HP 500, aparatu fotograficznego marki Nikon, biżuterii o łącznej wartości 4900zł, czym działał na szkodę S. N., wyczerpując tym samym znamiona czynu z art.27 9§ 1 kk.

Ponadto jego zachowanie, polegające na tym, że w dniu 17 marca 2014 roku w S. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do domu skąd po uprzednim wyważeniu drzwi balkonowych zabrał mienie w postaci pieniądze, telewizor marki S., telewizor marki LG o łącznej wartości 3000zł czym działał na szkodę R. M., po raz kolejny wypełniało znamiona czynu z art. 279 § 1 kk.

Nie ma też wątpliwości, że jeżeli w dniu 19 marca 2014r w S. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do domu skąd po uprzednim wyważeniu okna zabrał pieniądze, złotą biżuterię, aparat fotograficzny marki Olympus, laptopa marki Asus oraz telefon komórkowy marki Nokia o łącznej wartości 10100 zł, czym działał na szkodę J. B., dopuścił się znowu popełnienia czynu z art.279 § 1 kk.

Z kolei jego zachowanie, polegające na tym, że w dniu 12 marca 2014 roku w S. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do mieszkania skąd po uprzednim wypchnięciu ramy okiennej pomieszczenia piwnicznego zabrał biżuterię, portfel z zawartością pieniędzy, iPoda 8 GB, aparatu fotograficznego wraz z obiektywem, zegarka, projektora multimedialnego marki OPTOMA, karty debetowej wydanej przez (...) S. A. na nazwisko P. U., legitymacji ZUS, dowodu osobistego oraz prawa jazdy na nazwisko U. P., o łącznej wartości 4139zł, czym działał na szkodę U. i J. P. oraz (...) S.A. oprócz znamion czynu z art.279 § 1 kk wyczerpywało też znamiona czynu z art. 275 § 1 kk oraz art. 276 kk, a zatem należało zakwalifikować go jako czyn z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Natomiast jeżeli w dniu 11 kwietnia 2014 roku w S. przy ul. (...) z altany na terenie działki nr (...) dokonał kradzieży mienia w postaci biżuterii złotej, pieniędzy, aparatu fotograficznego marki Fuji Film o łącznej wartości 1 000 zł, czym działał na szkodę G. C., to popełnił czyn stypizowany w art. 278 § 1 kk.

Biorąc zaś pod uwagę sposób działania oskarżonego, należy stwierdzić, iż w zakresie czynów opisanych w punktach 1 - 3 części wstępnej wyroku, 5 - 7 i 9 był on bardzo podobny, skoro w tych przypadkach H. W. pokonywał przeszkodę w postaci zamkniętych na klucz drzwi, czy też okna w ten sposób, że wyważał je albo wypychał okno, jak to miało miejsce w przypadku czynu 5, a następnie wchodził do domu (w przypadku czynu 3 - pojazdu) i usiłował zabrać, czy też zabierał w celu przywłaszczenia znajdujące się tam wartościowe rzeczy. Oprócz tego wskazać należy, że zachowań takich dopuścił się na przestrzeni około dwóch miesięcy, a zatem w krótkich odstępach czasu i co do żadnego z nich nie zapadł uprzednio żaden wyrok. Nie ulega zatem wątpliwości, że opisane powyżej czyny tworzą jeden ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 kk.

W tym miejscu należy także zwrócić uwagę, iż do wspomnianego ciągu przestępstw Sąd nie włączył czynu opisanego w punkcie 8 części wstępnej wyroku, albowiem w tym przypadku działanie oskarżonego, który dostał się do wnętrza altany bez konieczności pokonywania jakiegokolwiek zabezpieczeń, chroniących dostępu do niej, miało inny charakter, co wszak zostało również uwidocznione w odmiennej kwalifikacji tego czynu, będącego przykładem zwykłej kradzieży.

Sąd nie znalazł żadnych okoliczności, których zaistnienie skutkowałoby niemożliwością przypisania oskarżonemu winy do tak opisanych czynów, będącej niezbędnym elementem odpowiedzialności karnej. Oskarżony miał niczym nie ograniczoną możliwość podjęcia właściwej decyzji i zachowania się w sposób zgodny z prawem, nie zaszła również żadna okoliczność wyłączająca bezprawność jakiegokolwiek z opisanych czynów, zaś społeczna szkodliwość jego zachowania w przypadku każdego z tych czynów jest znaczna, zważywszy na zamiar bezpośredni w jego działaniu, godzącym w jedno z podstawowych dóbr, chronionych prawem, jakim jest mienie, jak również wiarygodność dokumentów oraz, że na jego przestępcze zachowania składało się wiele zaplanowanych działań. Oskarżony zdawał sobie w pełni sprawę z konsekwencji, jakimi grozi dokonywanie kradzieży w postaci podstawowej, jak i kwalifikowanej, a pomimo tego podjął szereg czynności zmierzających do dokonania takich przestępstw, przygotowując się do ich popełnienia choćby poprzez przygotowanie narzędzi, samochodu, a następnie przybycie na miejsce zdarzenia i dostanie się do wnętrza cudzych domów zazwyczaj pod nieobecność ich właścicieli, dając tym samym wyraz rażącego lekceważenia porządku prawnego. Warto w tym miejscu wspomnieć, że oskarżony opisanych wyżej inkryminowanych zachowań dwukrotnie dopuszczał się pod obecność w tych domach domowników, co potęguje negatywną ocenę jego zachowania, zważywszy, że w ten sposób wykazał się wyjątkową zuchwałością i lekceważeniem obowiązujących w społeczeństwie norm. Dodatkowo należy wskazać, że czyny opisane w punkcie 1 i 5 części wstępnej wyroku zostały popełnione wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami.

Na stopień społecznej szkodliwości czynów miała też wpływ wysokość skradzionych, rzeczy, która zwłaszcza w odniesieniu do czynu 1 i 9 była wysoka.

Przy wymiarze kary za tak opisany i zakwalifikowany ciąg przestępstw oraz czyny opisane w punktach 4 i 8 części wstępnej wyroku, które nie mogły być zaliczone do tego ciągu przestępstw Sąd wziął pod uwagę nie tylko stopień społecznej ich szkodliwości, ale i jego motywację oraz sposób zachowania zarówno w czasie ich dokonywania, jak i po jego popełnieniu, gdy dopuścił się kolejnego podobnego przestępstwa, o czym będzie mowa poniżej. Sąd uwzględnił również stopień zawinienia oskarżonego i wysokość szkód, które spowodował on w mieniu pokrzywdzonych poszczególnymi przestępstwami.

Wymierzając oskarżonemu karę za wspomniany ciąg przestępstw oraz odrębne, osądzone w niniejszej sprawie czyny z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk oraz z art. 278 § 1 kk na niekorzyść oskarżonego Sąd poczytał fakt, że po ich dokonaniu dopuścił się on w niedługim czasie kolejnego przestępstwa podobnego kwalifikowanego z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk, gdzie modus operandi był niemalże taki sam jak w przypadku czynów objętych niniejszym postępowaniem. Za tenże czyn został on skazany prawomocnie wyrokiem tut. Sądu z dnia 08 lipca 2014 r. (k. 288). Pokazuje to, iż oskarżony jest osobą wysoce zdemoralizowaną działającą w

poczuciu całkowitej bezkarności, Nie bez znaczenia pozostaje przy tym, że jego zachowanie było dodatkowo nad wyraz zuchwałe, gdy nie zważał nawet na to, że w domach, gdzie dokonywał przestępstw byli niekiedy domownicy.

Na korzyść oskarżonego poczytać należało fakt uznania swego sprawstwa i przywołania okoliczności zdarzeń.

Sąd doszedł do przekonania, iż przy uwzględnieniu wszystkich omówionych powyżej okoliczności właściwymi i spełniającymi zarówno indywidualne jak i ogólnoprewencyjne cele kary będą dla oskarżonego: kara 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności za wspomniany ciąg przestępstw, kara 1 roku pozbawienia wolności za czyn zarzucony mu w punkcie 4 części wstępnej wyroku oraz kara 8 miesięcy pozbawienia wolności za czyn opisany w zarzucie 8. Kary te w ocenie Sądu będą nauką dla oskarżonego, jak i innych osób odstraszać jej od popełniania przestępstw w przyszłości.

W związku z tym, iż oskarżony H. W. popełnił dwa przestępstwa oraz ciąg przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju, Sąd zobowiązany był stosownie do przepisu art. 91 § 2 kk orzec karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Mając na uwadze to, iż wszystkie zarzucanego oskarżonemu czyny charakteryzowały się wysokim stopniem społecznej szkodliwości, a oskarżony działał w poczuciu bezkarności przez okres 2 miesięcy Sąd uznał, iż zasadnym będzie zastosowanie w przypadku wymiaru kary łącznej zasady asperacji i wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności Zastosowanie w tym wypadku zasady absorpcji, to jest wymierzenie kary łącznej w wysokości najsurowszej kary jednostkowej byłoby nieuprawnionym promowaniem oskarżonego, którego zachowanie było wysoce naganne. Kara te w ocenie Sądu spełni zadania przed nią stawiane, zarówno w zakresie wspomnianej już prewencji indywidualnej, jak i ogólnej odstraszać oskarżonego i inne osoby od popełniania przestępstw, czyniąc jednocześnie zadość poczuciu społecznej sprawiedliwości, co jest szczególnie istotne w przypadku pokrzywdzonych.

Rozważając kwestię warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wolności Sąd doszedł do przekonania, iż przy uwzględnieniu opisanych wyżej przesłanek mających wpływ na wymiar kar jednostkowych i kary łącznej, a w szczególności z uwagi na wysoki stopień zdemoralizowania oskarżonego i działanie w poczuciu bezkarności Sąd uznał, iż w jego przypadku brak jest pozytywnej prognozy kryminologicznej. Oskarżony bowiem mimo młodego wieku dopuścił się aż 9 przestępstw, które są jednymi z bardziej poważnym przewidzianych w kodeksie karnym. Sąd przy tym położył nacisk nie tyle na to, aby kara ta była szczególnie długoterminowa, gdyż wymierzając karę łączną mógł wymierzyć mu karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, lecz aby była to kara właśnie bezwzględnie pozbawienia wolności w wymiarze wskazanym powyżej, gdyż tylko taka kara spełni cele przywołane już dwukrotnie powyżej. Pobyt oskarżonego w zakładzie karnym winien uświadomić mu zatem nieopłacalność popełniania przestępstw w przyszłości, co przyczyni się do jego pełnej resocjalizacji.

Sąd zobowiązany był orzec także o obowiązku naprawienia szkody stosownie do art. 46 § 1 kk. Obowiązek taki wobec oskarżonego orzekł na rzecz pokrzywdzonego G. C. w wysokości 300 złotych, gdyż – jak wskazał on – w takiej wysokości szkoda spowodowana przez oskarżonego nie została naprawiona (k.403). Co do pozostałych pokrzywdzonych, to jest M. G. (2), J. i U. P., A. Ł. (1), S. N. i R. M., z racji tej iż zostały wobec nich złożone pozwy adhezyjne, które w aktualnym stanie prawnym podlegają rozpoznaniu przez właściwe sądy cywilne, Sąd takiego obowiązku wobec oskarżonego nie orzekł w myśli przepisu art. 415 § 1 kpk. Z kolei w przypadku pokrzywdzonego J. B. Sąd nie zasądził wobec oskarżonego obowiązku naprawienia szkody i zadośćuczynienia, czego domagał się ten pokrzywdzony w kwocie prawie trzykrotnie przekraczającej wysokość szkody materialnej poniesionej przez niego, gdyż pokrzywdzony ten mimo zobowiązania Sądu nie przedstawił dokumentacji, z której wynikałoby w jakiej wysokości zostało mu i przez kogo wypłacone odszkodowanie w związku ze szkodą, którą poniósł w wyniku działań oskarżonego.

Zgodnie z treścią art. 63 § 1 kk. na poczet orzeczonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył okres jego zatrzymania w sprawie w dniu 11 kwietnia 2014 r.

Sąd rozstrzygając niniejszą sprawę zastosował regułę z art. 4 § 1 K.k., zgodnie z którą jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować

ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Sąd zatem uznał, iż stan prawny obowiązujący w chwili czynu, a obowiązujący do dnia 30 czerwca 2015 r., był względniejszy dla oskarżonego, szczególnie jeżeli chodzi o kwestie zaliczenia okresu zatrzymania na poczet kary oraz obowiązku naprawienia szkody, gdyż nie wymagało to orzeczenia tego obowiązku wraz z ustawowymi odsetkami.

Biorąc pod uwagę fakt, że oskarżony jest osobą młodą i zdolną do pracy, Sąd uznał że jest on w stanie uiścić koszty postępowania, z tych względów zasądził je od niego stosownie do art. 627 kpk, w tym opłatę od kary w wysokości 300 złotych.